

במדינה

(המשך מעמוד 20)

התחיל להכתוב למוזיקר פרוט חרש, שונה מקודמו. המעשה המור התרחש ברא נובמבר 1986, לפני ארבעה חוד בריוק. בנייהווג קיבלו את המיחול מזמן, אך הפרקליטים יכולים לשכוח את ההתפרעות. שבוע אחרי התקרית שיגר מנשה קובלנה נגד הדין לשרייה וזבולון המר. על-פני חמישה עמ הוא פירט כיצד התעלל הדין ב הגט מ"ו/14357, את העלבונו הטיח בפרקליטים וכיצד חיבל טוקול.

עבר חודש, עברו חודשיים. מ כתו של השר המר לא נשמע שום השר התעלם מהתלונה לחל זבולון המר, לדיברי מקורביו, מ לענות על כל פניה, ואם אין פקידה שתדפיס את מיכתביו — אפילו טורח לרשום את תשוב ככתביו. מדוע שתק הפעם? הא מפני שהוא ירא את הדיינים והרו בראשית ינואר השנה החליט מנשה שלא להבליג עוד. הוא תלונה חרשה, לנציבות-תלונות בור. הפעם היתה זו תלונה על

ד"ר סבין ואשתו: בדיקה ניסית, פסיכולוגית וסקסולוגית

קל ביותר. הפיטמות זקורות ונפוחות, וגם כואבות למגע. כעבור מיספר דקות חלפים סימנים אלה. אקט האורגזמה אצל נשים רורש בשום פנים ואופן שהיא הגיעה לאקט זה בעת הבדיקה. כפי שמשמע מהתיאור של האורגזמה שהוצג פה, לא היה ולא יכול היה

במילים אחרות, הפאציני טית צריכה להרגיש משיכה מינית לרופא. לרצות בו, להיות מזוכנה ריגשית ונפשית לקיים

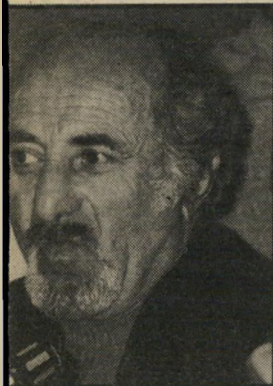
כגלל אמונם של השופטים כמתלוננת, שסיפרה ש-היא הגיעה לאורגזמה בזמן בדיקה גינקולוגית בקליניקה של הרופא. השופטים ראו במעשה זה דבר פלילי, והרשיעו את הרופא. נדמה לי שבית-הדין טעה כא- שר קיבל את גירסתה, וזאת מהסיבה הבאה:

אורגזמה (מילה יוונית) — אקט פסיכופיזיולוגי מזוככ ביותר, שיש של רגשות שהטי בע ואלוהים העניקו לאדם. כך הגדיר את התופעה הזו אחד הפיזיולוגים הגדולים בעולם של זמננו, הפרופ' איוון מיכלאי לוביני' פצינוב.

הוא גם אמר שכמעט אי-אפשר להסביר בפרטים מדויקים את התר פעה שנקראת אורגזמה. וכדי להוכיח שהיתה אורגזמה, חייבים להיות נוכחים כאקט זה. אורגזמה של גברים שונה לגמרי מן האורגזמה של נשים, וגברים מקבלים אותה ביתר קלות ובפחות רגשות.

שלושה גורמים מאפיינים את האורגזמה של האשה: שיתוף-פעולה, קשר הדוק בין מוחה, בין מחשבותיה לבין המעשה הפיסי המתרחש בגוף. פה. לצורך הגעה לאורגזמה חייב להיות

יש רופא בכיר שעשה מעשים מגונים בחיילים שאותם בדק, ויש חולות המאוננות אצל הגינקולוג. מדוע אין מקפידים שבזמן הבדיקה תהיה נוכחת אחות?

סרקליט בני-מנשה מטעמים!

הרתות, שלא מצא לנכון אפילו ל את קבלת המיכתב. עבר שבוע, עברו שבועיים, שלושה שבועות וגם ארבעה, ונ כות-התלונות לא הגיעה כל תגוב בנדמשה החרוז לא הירפה. התיישב לכתוב עוד תלונה — לנציבות-התלונות, אולם הפעם העתק מיוחד למבקר-המדינה ה יעקב מלך. הוא התלונן על שניצי התלונות אינה מגיבה לתלונתו על הרתות, שאינו עונה לתלונתו על ניסבובים.

עברו שבוע, שבועיים, שלושה ארבעה, עד שמלא חודש. השבוע, סוף-סוף, קיבל הפרק תגובה ראשונה על תלונותיו המגרות. מנציבות-התלונות נמסר לו קוגנית: "העניין בטיפול". אם לשפוט על-פי קצב הטיפול, כה, עלול העניין להתמשך שנים, כנראה, תופנה התלונה הבאה לי המישפט-לממשלה.

"חשש קנס". עד היום לא מהו הדבר שהרגיז כל-כך את ניסנ — האם בנייהווג מירוק לא מצא בעניינו? אולי הכעיסה אותו הע שנוקקו לשרותי בית-הדין הרבנ לעניין הגט, בעוד שאת הסכם חל הרכוש אחזקת-הילדה סיכמו ב המישפט המחוזי, לפני השופט סירוטה?

ואולי היתה זו דמותו של ברם שהוציאה את הדין מכליו? כי מנשה ידוע מזה שנים כמי של לסדר דיינים היושבים בענייני-איי ומעיר להם כי עליהם להנהג כו בהתאם למעמדם השיפוטי. מכל מקום, תפקידו של ניסנ באותו הבוקר, היה פשוט וקל: עליו רק לנהל את הטקס הפולחני מתה-הגט. כלשון הרבנים: "סידור השלב הקודם, שהוא מתן פסקדין רושין, הושלם כמה דקות לפני-כ (המשך בעמוד

להיות כסים ממשי בטענותיה של המתלוננת שבדיקת הרופא גרמה לה לאורגזמה. מה עוד שבדואי לא היו עדים לשינויים הפיסיים שלה אחרי הבדיקה — הסימנים האובייקטיביים היחידים היכולים לאמת את דבריה. האשה אף לא נבדקה על-ידי פסיכיאטר, סקסולוג, סקסולוג. נראה לי שבית-הדין טעה כאשר הורשע הרופא באשמה שאינה מבוססת על המדע הרפואי, הפסיכולוגי, הסקסולוגי. יש מקום לשינוי פסק הדין ולזכות את הרופא. אם בכל זאת הגיעה האשה לאורגזמה, היא רצתה בזאת, ואז, אם בכלל יש עבירה של רופא, זוהי בגדר עבירה אתית בלבד, ולא פלילית.

חינוך מיני לשופטים

צעות אחדות לרופאים ולמטרי פלים וסיכומים כלליים בהקשר המיקרה הנ"ל. לרופאים — כדי למנוע הסתככות מסוג זה, פרובוקציות למי ניהול של חולים בלתי-יציבים ולפעמים אף יריבים למיקצוע, הורפאים חייבים לבדוק חולים (במיוחד בדיקות רכיטוליות או וגינאליות) בנוכחות אחות, אסיטנטית או מלווים. למטופלות — אני מציע לבוא עם מלווה או לבקש מהרופא שמישהו יכנס בעת הבדיקה לחדר, אם לא ינקטו באמצעי-הזהירות אלה, לרדתי, לא תהיה לך אפשרות ובסיס חוקי להתלונן על מעשה מגונה של רופא, אם וכאשר הוא יעשה זאת. אינטרס משותף של החולה והרופא הוא לנקוט בצעדים אלה.

ההסתדרות הרפואית רי משרד-הבריאות — חייבים לשנות את גישתם הסלחנית לעבירות האתיות של הרופאים, אך כמיקרה ספציפי זה מקווה אני שההסתדרות הרפואית תגן על הד"ר סבין, הנאשם בלא עוול בכפו.

מיקרה זה מלמד על חוסר חינוך מיני, ולא רק אצל נערות נקיבות, שאת עצתן קיבלה המתלוננת, אלא גם אצל השופטים. יש לשים דגש על הרחבת החינוך המיני במדינה.

זמן רב יותר מאשר אצל גברים, והוא לעיתים מלווה על-ידי התרגשות קולנית — צעקות, בכי, שריטות. ידוע שכערך כ-50% מכלל הנשים אינן

ד"ר סבין במכון רפואי בגרמניה

מגיעות לעולם לאורגזמה, ומתוך 50% האחרות, רק כ-10% מגיעות לאורגזמה ברוב המגעים המיניים. אשה הנאנסת אינה מגיעה לאורגזמה. יש מיקרים של טמפרמנט גבוה או מחלות פסיכיאטריות, שבהן האורגזמה מגיעה מהר מאוד ולעיתים קרובות יותר. אשה שעברה חוויה של אורגזמה אפילו פעם יחידה בחייה לא תשכח אותה לעולם.

ללא ביסוס מדעי

כאן — למיקרה הנדון. אשה הגיעה למירפאה של הרופא בתלונות על כאבים באיזור הבטן התחתונה ודימום מאבר-מינה. קרוב לידואי היא סכלה מדלקת — ודבר זה מלמד כבר מונע ממנה להגיע לאורגזמה. היא היתה כבת 22, קיימה יחסי-מיין כעבר, ואם היא אף לא ידעה מה זו אורגזמה עד לבדיקה זו — כפי שטענה בפתי-המישפט — לא יתכן

איתו יחסי-מיין. ללא רצון של אשה, היא לא יכולה להגיע לאורגזמה.

יש סימנים פיסיים אובייקטיביים, ש-

גירוי חזק של מיספר נקודות אצל האשה שכן — הדגדגן, קירות הלידן, צוואר הרחם ונקודת פקטור ג', שנמצאת על הקיר הקרמי של הלידן. אשה שיש לה שינויים אורגאניים או מחלות במקומות האלה — דימום, דלקת — אינה מסוגלת להגיע לאורגזמה.

המוח שלה חייב להיות "פתוח" לקבלת גירוי מאובייקט (גבר) מסוים שאליו היא נמשכת. תנאי הכרחי לקבלת אורגזמה — נכונות פסיכוארוטית של האשה בזמן יחסי-מיין. מה שחשוב יותר — חייבת להיות נכונות פסיכולוגית לקראת קי יום יחסי-המיין.

למשל, ידועים מיקרים של אוננות אשה כשירותים לפני כניסתה לרופא גינקולוג, שדרכו היא מתכוונת להגיע לאורגזמה. התלחת ההכנה לאורגזמה מתבטאת ראשית בגרוי האירוטי של חושי-הראייה וחוש-הריח.

אחרי שלב א' בא שלב של התכווצות של השרירים של הלידן, המלווה כמתחתית כל השרירים בגוף.

לאחר תחושות והספומה מגיע רפיון מלא, ונורק החוצה פקק של נוזל ירירי מצוואר-הרחם.

השרה מסיתה את העובדים

בלה סומרי, מנהיגת האחיות, סיפרה בתוכנית הרדיו יומן הבוקר שהיא נבהלה לשמוע את שרת-הבריאות, שושנה ארבל-אלמוזלינו, כשאמרה: "מדוע אתם, האחיות והאחיות, לא נלחמים בעד זכויותיהם?" וזאת במקום לנסות ולשכנעם להימנע מהשבתת בתי-החולים.

אין זאת הפעם הראשונה ששרת-הבריאות מתנהגת כחברת איגוד מיקצועי. במקום להתנהג כחברת-ממשלה, גם כאשר ניסו להוציא צווי-מניעה נגד עובדי-המשק-והמינהל, שרת-הבריאות יצאה למעשה נגד צווי-הרשות, כאשר התבטאה: הם לא יכבדו את צווי-המניעה! ולמעשה, נתנה גושפנקה להתפרעות של העובדים.

ביום שלפני הדיון על התקצוב, כאמצעי לחץ על שר-האוצר, הצהירה שרת-הבריאות בהזדמנות שונות: "אם תקצבו בתקציב משרד-הבריאות, ישבתו הרופאים והאחיות". ואכן, איגודן רופי-המדינה, וגם נציגי-האחיות, מיהרו להכריז על סיכסוך עבודה. הגיע הזמן ששרת-הבריאות תרגיש בכובד האחריות המיניסי-טריאלית ותנהג בצורה ממלכתית, ולא כחברת מימלגה או נציגת איגוד מיקצועי.